

Sunt ce vrei tu

Daniel Vișan-Dimitriu

Ți-am construit castelul din cuvinte
pe care numai ție ți le-am spus,
dar, care-au fost, nu-mi mai aduc aminte;
știi doar că le-am șoptit către apus.

Îmi amintesc de noaptea- ceea-n care,
uimiți, ne-am declarat că ne iubim
iar în sărutul nostru, fiecare,
am înțeles că am putea să fim,
în cartea vieții, umbre de-altădată
ce iar s-au întâlnit, pe vechi cărări
de suflete ce le-au parcurs odată
și le-au pierdut în valuri de uitări.

Castelul nostru, încă mai rezistă,
bătut de vânturi și udat de ploi,
în sufletele noastre ce insistă
să-l reclădim, să-i facem turnuri noi
și, printre nori să strălucească iară
așa cum a făcut-o mai demult,
căci este încă, nu doar vrea să pară,
o vrajă dintr-un vis ciudat, ocult.

Sunt vrăjitor, sunt mag ce naște vise,
sunt ce vrei tu: iubire, suflet, chin,
sunt amintirea faptelor promise,
sunt nimeni uneori, și-al tău destin.